LIBRIS | We know books

P. Howard

(Rejtő Jenő)

Sânge de Tigru

traducere și adaptare din limba maghiară de Hendrik O.

pulp club

Cluj-Napoca, 2026

LIBRIS | We know books

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
HOWARD, P.
Sânge de tigru / P. Howard (Rejtő Jenő) ; trad. și adapt. din lb. maghiară de Hendrik O.. - Cluj-Napoca : Pulp Club, 2026
ISBN 978-630-95496-3-1

I. Hendrik, O. (trad.)

821.511.141

Titlul original: *Tigrisvér*
Autor: *Rejtő Jenő* (P. Howard)
Ediție coordonată de *Iakab Dezső*
Traducere și adaptare: *Hendrik O.*

Copyright © Editura Pulp Club, 2026,
pentru prezenta traducere în limba română

Cluj-Napoca, e-mail: office@jade.ro
www.jade.ro

LAȘUL

Din ușa cârciumii zbură o pălărie. Răsună un hohot de râs. După ea zbură și tânărul. Hohotele se întețiră. Cel azvârlit afară se ridică din praf, își luă pălăria și, cu ochii scânteind de ură, dar nespus de triști, își scutură pantalonii cu amândouă palmele. Tom ieși din cârciumă. Gura lui lată și batjocoritoare se strâmbă într-un rânjet jignitor.

- Cară-te din preajma cârciumii. Ai înțeles?
- Tot aici am să vin, ori de câte ori am chef.
- Eu te arunc afară în fiecare zi, dacă trebuie!

Cineva strigă:

- Un laș n-are ce căuta în cârciumă.

Altul adăugă:

- De ce te lași, mă?
- Porți haine de bărbat, ai și armă; de ce nu te pui cu Tom?
- Nu vreau! - răspunse el tânguitor.

În ușă apăru o fată roșcată.

- Pleacă liniștit, Robin. Vezi doar că aici nu fac decât să râdă de dumneata...
- Eu vin aici pentru dumneata, Amy, și nu mă interesează decât dacă dumneata râzi de mine.

Fata șovăi o clipă, prost dispusă.

- Eu nu râd de dumneata... dar, totuși... ar fi mai bine să nu mai vii...
- Acum cară-te! - strigă Tom Connor la el. - Și Amy ți-a spus ce părere are despre un laș!

Bărbatul umilit se îndepărtă tăcut spre cai. Îl văzură dezlegându-și surul, încălecând și pornind în galop. Toți se întoarseră în cârciumă. Ușa se trânti.

- De ce îl chinuiți mereu? - întrebă fata.
- Pentru că e laș și încăpățânat - răspunse Tom Connor. - I-am spus de cinci ori să nu-ți mai dea târcoale, Amy. De patru ori l-am trântit la pământ și tot vine iar.
- Pun pariu că mâine va fi din nou aici - se amestecă un glas

LIBRIS | We know books

dogit de băutură.

- Atunci îl fac una cu pământul! - declară Tom Connor.
- Nu-i frumos din partea ta - mormăi Green, fierarul. - Să te iei de un laș este, la urma urmei, tot o dovadă de lașitate. Robin nu ripostează și nici nu se pricepe bine la armă.
- Atunci să stea acasă!
- La mine vine - îi replică tăios Amy.
- Poate îl primești cu plăcere?
- Nu asta e întrebarea, dacă îl primesc cu plăcere, ci cu ce drept ești gelos pe mine?
- În curând am să-ți răspund la întrebarea asta, Amy - spuse Tom cu subînțeles.

Fata îi zâmbi.

*

Robin galopă spre casă, cuprins de o deznădejde amară. Ura și umilința clocoteau în el... Laș! Toată lumea știa că era laș. Dar de ce era laș? De ce se temea când cineva ridica mâna asupra lui, de ce nu îndrăznea să ducă mâna la pistol? De ce îi străbătea inima un fior rece când cineva îi stătea în față cu pumnii strânși? Ridică ochii spre cer, ca și cum ar fi așteptat răspunsul de la stelele care luceau reci. Știa prea bine ce era, de fapt, lașitatea aceea care îl cuprindea când cineva ridica mâna asupra lui sau ducea mâna la armă... Știa ce era și, totuși, nu-i putea da un nume.

O succesiune de imagini tulburi, aproape șterse: fulgerul unei împușcături... miros de fum... sânge... gemete... Niciun înțeles. Doar o teamă amorțitoare, ca un fundal al sufletului... Ceva i se întâmplase pe când era un copil foarte mic, de patru ani sau poate nici atât. Jeff Olsen spunea că toate acestea erau numai închipuiri. Robin fusese fiul unui văr de-al său și rămăsese orfan la patru ani. Atunci Jeff Olsen îl înfiase. Așa spunea bătrânul Jeff.

Dar Robin vedea totuși acea imagine stranie. Când cineva scotea revolverul sau îl amenința, auzea îndată țipete venind din trecut, mirosul prafului de pușcă îl sufoca și îi revenea în minte

bubuitul unei arme. Atunci îl străbătea acea amorțeală rece, din pricina căreia îl numeau laș.

Intră călare pe poarta sărăcăcioasei ferme Olsen, îl legă pe Rimbow în grajd, urcă în grabă în camera lui și se trânti îmbrăcat pe pat.

*

Olsen auzi bine pașii care răsunau de-a lungul antreului și se stingeau pe treptele de sus ale scării de lemn, care scârțâia.

- S-a întors - îi spuse el șerifului, cu subînțeles.

La el se afla chiar bătrânul Patterson, cu care stătea adesea de vorbă până la miezul nopții, când nu era treabă nici în jurul fermei, nici în munții unde se ascundeau ticăloșii. În asemenea seri, bătrânul fermier și șeriful își făceau timp pentru câte o discuție.

- Nu obișnuiește să intre și să salute?
- Ba da, intră întotdeauna. Se pare că are ceva... - spuse Olsen.
- Hm... băieții nu-l au la inimă... Pentru că... e laș.

Tăcură.

- De ce nu-l trimiți în Est? Acolo curajul nu este atât de important - spuse Patterson.
- L-am trimis.
- Nu vrea să plece?
- Nu. Suferă, dar nu pleacă. Este încăpățânat, dârz...
- Nu l-ai crescut bine, Jeff.
- Prostii! A primit o educație mai bună decât cei mai mulți cowboy guralivi. Aș vrea să știu câți dintre ei, la nouă ani, când degetul abia le ajungea la trăgaciul Coltului, puteau să nimerească de la o sută de pași o pasăre care stătea pe o creangă. Pe Robin eu l-am învățat. La șaisprezece ani, trăgea cu mâna stângă mai bine decât trăgeai tu acum douăzeci de ani. Avea șaptesprezece ani când am pornit pe urmele Regelui de Argint, dacă îți amintești.

LIBRIS | We know books

- Cum să nu-mi amintesc! Nu alergau multe asemenea mustanguri pe aici.
- Robin a călărit cu mine. Patruzeci și opt de ore, oprindu-ne doar câteva minute odată. Peste munți și prin văi, am ținut urma calului... Băiatul a rezistat până la capăt...
- Și totuși...
- Este laș... Îi este frică...

Bătrânul Jeff Olsen oftă adânc. Patterson își îndesă tutunul în pipă.

- Se spune că s-a îndrăgostit de Amy...
- Da. Știu.
- Dar fata nu-l vrea. Iar Tom Connor l-a făcut de râs de câteva ori în cârciumă.

Pumnul mare și zbârcit al lui Jeff Olsen izbi masa, făcând paharele să tremure.

- Lasă că-l fac eu de râs pe Connor! Într-o zi îmi pun centura cu revolverul, Patt, și mă duc printre guralivii aceia, să-mi arate ce știu.
- Vorbești prostii, Jeff. Dacă Robin n-ar fi laș, l-ar primi între ei. Nici tu nu-i iubeai pe lași în tinerețe.

Patterson se ridică.

- Plec. Mâine sosește guvernatorul. Am să adun câțiva vagabonzi de prin împrejurimi. Vin în oraș să fure.
- Noapte bună, Patt.
- Noapte bună, Jeff.

Îl conduse pe șerif până în curte, apoi se întoarse în casă și porni în sus pe scara de lemn.

APA SE PREFACE ÎN SÂNGE

Băiatul zăcea încă pe pat, cu fața în jos, de parcă ar fi dormit. Auzi bine cum se deschise ușa, dar nu se ridică.

- Rob - spuse încet bătrânul. - Patterson a fost la mine și s-a supărat că nu l-ai salutat.

Robin se ridică în capul oaselor. Avea chipul unui om chinuit de o durere cumplită.

- Nu vă supărați. N-am vrut să văd pe nimeni... pe nimeni!

Jeff îl privi cu atenție. Robin avea un chip bărbătesc, inteligent și bine conturat: nasul ușor acvilin, părul negru, des și neascultător de aspru, ochii mari și întunecați, iar gura lată, dar nu urâtă, plină de energie. Poate că, dacă ar fi avut o față antipatică, palidă și nătângă, faptul că era laș n-ar fi părut atât de îngrozitor. Era slab, dar lat în umeri, iar statura lui puțin prea înaltă nu făcea decât să scoată și mai tare în evidență această nefericită împrejurare.

- Ce s-a întâmplat?

Gâtlejul încordat al băiatului parcă se împotrivea rostirii cuvintelor. Se sili totuși.

- M-au bătut.
- De ce... i-ai lăsat?...
- Sunt un laș...

Se ridică și făcu câțiva pași.

- Sunt bolnav. Pentru că asta nici măcar nu mai e lașitate. Când mă atacă cineva, când vreau să lovesc... mi se înțepenesc toți mușchii.

Bătrânul rămase multă vreme pe gânduri.

- Vino cu mine - spuse apoi, posomorât, și porni.

Robin îl urmă. Intrară în camera în care Olsen șezuse adineauri cu Patterson. Bătrânul aprinse lampa.

- Șezi.
- Ce vreți?
- Vei afla adevărul. Poate că ar fi mai bine să-l ascund. Totuși, ți-l spun. Nu mai pot...

LIBRIS | We know books

Trase un sertar și scotoci îndelung printre tot felul de vechituri. Apoi scoase un ceas mare de argint, de modă veche, și-i deschise capacul.

- Mama ta...

În capacul ceasului era prinsă o fotografie: o femeie tânără, frumoasă și tristă, cu trăsături fine, ținând în brațe un copilaș. Robin o privi cu un sentiment ciudat.

- Copilul ești tu. La doi ani.
- Și cine a fost... tatăl meu?! - întrebă el, cu gâtul uscat, zvâcnind de emoție.

Bătrânul se apropie de fereastră și privi afară, spre peisajul tăcut al nopții.

- Cine a fost tatăl meu?! - repetă Robin, nerăbdător.

Olsen se întoarse și răspunse apăsat:

- Tigrul.

Robin privi încremenit fotografia femeii frumoase cu copilul în brațe. Tigrul! De multă vreme, în State nu-i mai trăia decât faima. Fusese prins pe când Robin era încă un copil, dar numele lui rămăsese și astăzi viu. Fusese un tâlhar de legendă.

- Povestiți-mi tot...
- O voi face. Poate că am să regret amarnic, dar acum simt că ar fi și mai rău să tac.

Și Jeff Olsen îi povesti totul.

*

- Mama ta era fiica unui avocat de vază, pe nume Hiller. Hiller trăia la Boston și avea două fete. Una dintre ele s-a măritat cu Jack Rower. Tocmai atunci moștenise Jack vestita fermă Rower, care este și astăzi una dintre cele mai frumoase ferme din Nevada. Rower și-a adus soția, pe Lilian Hiller, în Vest. Cealaltă fată, Anna Hiller, a călătorit cu ei, ca să cunoască puțin ținuturile apusene. I-a însoțit pe Rower și pe oamenii lui, ca oaspete al surorii sale. Pe drum, Tigrul și banda lui i-au atacat. I-au prins pe toți, au cerut rudelor

o răscumpărare și au primit-o. Dar Tigrul s-a îndrăgostit de Anna și a răpit-o. Undeva, a silit pe cineva să-l cunune cu fiica lui Hiller. Alții spun că Anna s-ar fi îndrăgostit de tânărul șef de bandă... Astăzi nu se mai poate ști. Cert este că Tigrul n-a mai săvârșit nicio fărădelege. A dispărut, s-a ascuns undeva și vreme de un an nu l-a găsit nimeni. Tigrul nu mai jefuia. Sub alt nume, departe, în nordul Californiei, s-a așezat împreună cu soția lui și a început să trăiască precum un om cinstit. Ducea o viață liniștită alături de femeie și de fiul lor nou-născut. Dar cineva l-a recunoscut și i-a spus lui Rower. Rower a călărit până în California și, în fruntea unei potere, l-a surprins pe tâlharul care se îndreptase. Potera era condusă de Fred Norwich, Jimmy Hall și un medic pe nume Weller. Pe atunci, Fred Norwich și Jimmy Hall erau niște trapperi săraci. S-au îmbogățit din recompensa pusă pe capul Tigrului. Ca s-o ferească de știrile senzaționale din ziare și de oamenii nerușinat de curioși, Hiller și-a ascuns fiica în îndepărtatul stat Virginia. Anna trebuie să-l fi iubit cu adevărat pe Tigru. Voia să meargă la soțul ei, la închisoare, și numai cu forța au putut s-o țină acasă.

- N-aveau dreptul! - izbucni Robin, iar în ochii lui se aprinse o lumină neobișnuită.
- A fost condamnat la moarte, dar a fost grațiat, fiindcă cei doi ani liniștiți din California dovedeau că se îndreptase încă înainte de a fi prins. Soția lui a murit înainte de proces.

Robin deschise din nou capacul ceasului și privi, cu chipul rigid și cenușiu, femeia frumoasă, cu trăsături fine, care zâmbea copilului. Mama lui! Nu simți nicio duioșie, ci numai greutatea unei pietre mari și reci așezate parcă pe inimă...

- Continuați - spuse încet.
- Nu mai este mult. Eu am devenit tutorele copilului, iar copilul acela ești tu. Am încercat să te cresc astfel încât sângele să se prefacă în apă. Fiindcă trebuie să știi că nu